

Sådan er det jo ikke. Sådan er det jo rent faktisk ikke. Hvad handler det her om? Altså for en, der har en indtægt på omkring 200.000 kr. om året, handler det om, at man skal betale net-to et sted mellem 60 og 70 kr. om måneden. Hvis det er en dagpengemodtager, vi snakker om, så er det omkring 50-60 kr. om måneden. Så det er jo ikke, fordi det er så voldsomt fordelingspolitisk skævt, når man ser det ud fra den enkeltes ydeevne.

Fordelen ved, at alle kommer med ind i ordningen, er, at den ikke er så byrdefuld, heller ikke for dem, der er på de indtægtsniveauer, som jeg just har nævnt.

Det, jeg også ser som fordelene ved denne ordning, er, at den administreres i ATP. Det var ikke det, der var Venstres og De Konservatives udgangspunkt, og jeg vil godt så sige tak for, at man har bevæget sig over til, at ATP-systemet faktisk er en glimrende måde at kræve op på. Det er ubureaukratisk, det er en administrationsform, som vi kender, og som vi ved sikrer en god forrentning. ATP er faktisk et af de bedste steder, man kan sætte sine penge hen.

Jeg vil om det, der har været sagt om det administrative bøvvl, blot sige dette, at her havde vi også foretrukket en anden løsning. Vi synes ikke, det er hensigtsmæssigt med to sats-er. Og det er jo i og for sig ikke rigtigt, den måde, som hr. Bendt Bendtsen fremstillede det på. Det siger jeg blot for en ordens skyld – ikke for at korrekse og ikke for at drille. Men det er jo ikke sådan, at hvis man havde valgt en anden ordning vedrørende opkrævningen, at avisbudet så skulle betale. Det ville jo have været sådan, at avisbudet eller vedkommende, der havde et lille job op til 34.500 kr., havde fået det efterreguleret ved årsopgørelsen. Så der er jo ikke nogen forskel i det ræsonnement. Vi var enige om, at alle, der har et frikort, ikke skal betale. Det er alene et spørgsmål, om man kunne finde den ene metode eller den anden metode.

Men vi står naturligvis bag aftalen her – det siger sig selv. Og jeg vil slutte med at tilkendegive over for hr. Lars Løkke Rasmussen, som jo af naturlige grunde er optaget af kommunernes ve og vel – det er vi andre sådan set også, vil jeg godt sige; ja, ja, det er alle partier, specielt en måned før kommunevalget, ikke sandt – at det jo er blevet tilkendegivet under forhandlingerne, og jeg vil da også bekræfte det her fra talerstolen, at kommunerne DUT'es efter de almindelige DUT-principper, som ikke ret mange har

mulighed for at gennemskue, men det er det system, som vi henholder os til, når vi skal have ro omkring kommunernes økonomi og også gøre dem mindre bekymrede, end de ellers ville være.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er fuld af forståelse af, at én med ministerindtægt ikke mener overhovedet at kunne mærke det her. Og det er rigtigt: Her taler vi om 0,4 pct. af bruttoindkomsten. Jeg er helt sikker på, at det kan ingen minister mærke.

Men jeg synes, man skal passe på med at negligere, at en enlig på bistandshjælp med dette her næste år har 800 kr. mindre i lommen. 800 kr. er altså for nogle mennesker mange penge, og jeg synes ikke, man bare skal sige, at det er ligegyldigt.

Når det oven i købet viser sig, at bistandsmodtageren procentvis kommer af med mere end dobbelt så meget som den højtlønnede, så er jeg meget glad for, at det ikke er mig, der står her som minister og skal forsvare et sådant indgreb.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil også godt til ministeren sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at 60-70 kr., som jo så er ca. 800 kr. om året, måske ikke er alverden. Men det, jeg synes man skal sammenholde det med, er: Er det den person, der har denne indkomst, som bidrager til, at forbruget i Danmark eventuelt er for højt? Er det en person, som er lavtlønnet – en kassedame eller en person, som er arbejdsløs – der bidrager til, at forbruget er for højt? Er det en person, der er på bistandshjælp, der bidrager til det? Eller er det de mennesker, som i 1998 får en ganske pæn skattelettelse, og som jo også måske er parcelhusejere og dermed også har fået en stor friværdi? Er det de personer, der bidrager?

Man kan selvfølgelig sige, at vi alle sammen skal bidrage, men jeg synes bare, det er en underlig form for lighedspolitik, at alle skal bidrage, og at det så er retfærdigt.

Spørgsmålet er: Hvem har bidraget til, at økonomien eventuelt har problemer, og hvem har råd til at betale? Det er derfor, jeg vil spørge ministeren: Hvis nu regeringen skulle lave en ideel model, var det så så vigtigt at få alle med, det vil sige også bistandsklienterne, i det her? Er det ikke mere rimeligt at sige, at det er folk,